УДК [378:373.2.011.3-051]:376:373.24
DOI 10.33251/2522-1477-2020-8-138-144

ЦЕГЕЛЬНИК Тетяна Миколаївна,
викладач кафедри дошкільної
педагогіки, психології та фахових методик,
Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія,
ORCID 0000-0001-7643-0208

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ІНКЛЮЗИВНИХ ГРУПАХ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

У представленій статті обґрунтовано педагогічні умови формування готовності майбутніх вихователів до професійної діяльності в інклюзивних групах закладів дошкільної освіти (далі ЗДО), а саме: формування стійкої позитивної мотивації до майбутньої професійної діяльності; використання традиційних та інноваційних форм і методів навчання майбутніх вихователів у закладах вищої освіти щодо реалізації інклюзивного навчання в ЗДО; удосконалення навчально-методичного забезпечення підготовки майбутніх вихователів до професійної діяльності в інклюзивних групах ЗДО; активізація самостійної роботи майбутніх вихователів у практичній діяльності. Обрані нами педагогічні умови забезпечують ефективну підготовку майбутніх вихователів у закладах вищої освіти і сприяють формуванню готовності майбутніх вихователів до професійної діяльності в інклюзивних групах, що є надзвичайно актуальною проблемою сьогодення.

Ключові слова: майбутні вихователі, педагогічні умови, готовність, професійна діяльність, фахова підготовка, інклюзивна освіта, інклюзивні групи ЗДО.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Основною рисою сучасної освітньої політики щодо осіб з різними освітніми потребами на сучасному етапі є переорієнтація системи спеціальної корекційної освіти на інклюзивну форму навчання у закладах освіти. У зв'язку із збільшенням кількості дітей раннього та дошкільного віку з обмеженими можливостями здоров'я, сьогодні все більшого значення набуває організація інклюзивної освіти у закладах дошкільної освіти. Саме тому виникає необхідність підготовки фахівців нового формату, здатних здійснювати ефективну професійну діяльність у інклюзивних групах ЗДО. Відповідно, постає вимога щодо оновлення та удосконалення системи підготовки майбутніх вихователів у закладах вищої освіти. З цією метою нами розроблено педагогічні умови формування готовності майбутніх вихователів до професійної діяльності в інклюзивних групах закладів дошкільної освіти, впровадження яких зумовить підготовку висококваліфікованих фахівців, готових до роботи з дітьми в умовах інклюзивної освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розробку теоретико-методичних основ інклюзивної освіти знаходимо у працях Л. Зданевич, Т. Зубаревої, Є. Кетриш, Т. Кожекіної, О. Кузьміної, О. Мартинової, М. Семаго, Н. Семаго, І. Смирнової, Н. Шматко, О. Ярської-Смирнової та ін. Різні аспекти проблеми підготовки майбутнього вихователя до професійної діяльності вивчали А. Беленька, О. Богиніч, А. Богущ, Н. Гавриш, Л. Кондрашова, Н. Кузьміна, К. Крутий, Л. Пісоцька, Т. Поніманська та ін.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Аналіз науково-методичної літератури дозволяє нам зробити висновок про те, що проблема професійної підготовки майбутніх фахівців з інклюзивної освіти дітей дошкільного віку не досліджена у повній мірі. У зазначених публікаціях акцентується увага на тому, що професійна діяльність майбутніх вихователів, які працюватимуть у інклюзивних групах закладів дошкільної освіти має свої особливості і потребує сформованої готовності до неї. Зазначимо, що тільки

традиційними засобами сформувати готовність майбутніх вихователів до професійної діяльності в інклюзивних групах закладів дошкільної освіти досить складно. Саме тому вважаємо за необхідне системно та цілеспрямовано працювати над впровадженням у процес професійної підготовки майбутніх фахівців даної спеціальності у закладах дошкільної освіти додаткових чинників – педагогічних умов.

Мета статті – обґрунтувати сукупність педагогічних умов, які впливають на формування готовності майбутніх вихователів до професійної діяльності в інклюзивних групах закладів дошкільної освіти.

Виклад основного матеріалу. Інклюзивна освіта – це визнання цінності відмінностей усіх дітей та їхньої здатності до навчання, яке ведеться у той спосіб, який найбільш підходить саме цій дитині. Це гнучка система, де враховують потреби усіх дітей, не тільки з проблемами розвитку, але і різних етнічних груп, статі, віку, приналежності до тієї чи іншої соціальної групи. Система навчання підлаштовується під дитину, а не дитина під систему. Переваги отримують усе діти, а не якісь особливі групи, часто використовуються нові підходи до навчання, застосовуються варіативні освітні форми і методи навчання та виховання.

Інклюзивна освіта в широкому значенні – це гнучкіший підхід до навчання, унікальний процес доступної освіти для кожного, в якому ліквідовані бар'єри, пов'язані з несхожістю тих, кого навчають [4, с. 168]; процес спільної освіти звичайних і дітей з особливими потребами, в якому реалізується методика індивідуального підходу, що враховує інтелектуально-особистісний потенціал, який розвивається в творчому руслі і оцінюється позитивно; специфічна форма організації навчально-виховного процесу, де усі діти, незалежно від їх фізичних, психічних, інтелектуальних, культурно-етнічних, мовних і інших особливостей, включені в загальну систему освіти і навчаються за місцем проживання разом зі своїми однолітками без інвалідності в одних і тих же загальноосвітніх школах, які враховують їх особливі освітні потреби і надають своїм учням необхідну спеціальну підтримку. Інклюзивна освіта дітей з особливостями розвитку спільно з їх однолітками – це навчання різних дітей в одній групі, а не в спеціально виділеній групі ЗДО [10, с. 3].

Соціологи вважають, що інклюзія – це створення в групі умов, які диктуються змістом і методами пізнавальної діяльності для повної включеності кожного; це здатність колективу або співтовариства брати на себе відповідальність і сприяти рішенню проблем, що виникають з особливостей початкових даних дітей [11, с. 37].

Інклюзивний підхід передбачає розуміння різних освітніх потреб дітей та надання послуг відповідно до цих потреб через повну участь в освітньому процесі. Слід зазначити, що в інклюзії, в усіх учасників освітнього процесу змінюється ставлення до дітей з особливими потребами, а ідеологія освіти змінюється в бік більшої гуманізації освітнього процесу з посиленням виховної та соціальної спрямованості навчання. В основі інклюзивної освіти лежать принципи: цінність дитини не залежить від її здібностей і досягнень; кожна дитина здатна відчувати і думати; кожна дитина має право на спілкування і на те, щоб бути почутою; справжня освіта може здійснюватися тільки в контексті реальних взаємин; для всіх вихованців досягнення прогресу може бути в тому, що вони можуть робити, а не в тому, що не можуть; різноманітність підсилює усі сторони життя дитини; бути інклюзивною – означає шукати відповідні шляхи навчання для всіх дітей, бути разом в цьому процесі (включаючи дітей з інвалідністю).

Підсумовуючи вищезазначене приходимо до розуміння, що інклюзивна освіта передбачає особливі вимоги до професійної та особистісної підготовки педагогів, які працюють з дітьми з особливими освітніми потребами. Вона базується на сучасній системі знань із загальної педагогіки, психології та методик навчання, а також на системі медичних (клінічна, психопатологія, невропатологія) і дефектологічних знань (корекційна педагогіка, спеціальна психологія, спеціальні методики).

Готовність є метою і результатом професійної підготовки фахівця. У праці О. Асмолова вказується, що ефективність професійної діяльності визначається психологічною та

практичною готовністю до неї [1, с. 96]. Готовність (відносна завершеність процесу підготовки до самостійного виконання професійної діяльності) розглядається науковцем як інтегральна якість особистості, що характеризується певним рівнем її розвитку і визначає можливість особистості брати участь в будь-якому процесі; готовність передбачає наявність у фахівця знань, умінь і навичок, які дозволяють йому здійснювати свою діяльність на рівні сучасних вимог науки і техніки.

Найбільш важливою сходиною підготовки системи освіти до реалізації процесу інклюзії є зміна психологічних та ціннісних установок фахівців й підвищення рівня їх професійних компетенцій. Готовність до діяльності в умовах інклюзії є різновидом професійної готовності педагога, яка ставить певні вимоги до його компетентності, а також до особистісних якостей. Структура інклюзивної готовності, на нашу думку, повинна бути представлена наступними компонентами: інформаційно-компетентнісним, емпатичним (емоційно-моральний), мотиваційним (установчо-поведінковий) та операційно-дієвим. Відповідно, вважаємо, що складовими професійної готовності до діяльності в інклюзивних групах закладів дошкільної освіти є: інформаційна обізнаність; володіння педагогічними технологіями; знання основ психології і корекційної педагогіки; знання індивідуальних відмінностей дітей; застосування варіативності у навчально-виховному процесі; знання індивідуальних особливостей дітей з різноманітними вадами розвитку. Складовими психологічної готовності до професійної діяльності в інклюзивних групах закладів дошкільної освіти виділяємо такі: емоційне прийняття дітей з різними типами порушень в розвитку (прийняття або відторгнення), яке визначається ступенем вираженості емоційних труднощів педагога в процесі включення; мотиваційні установки, моральні принципи, ціннісно-сміслові установки сприйняття «іншого», що визначають ставлення до ідеї інклюзії; особистісна готовність, внутрішня детермінація активності особистості вихователя; задоволеність власною педагогічною діяльністю.

Нажалю, на перших етапах розвитку інклюзивної освіти, гостро постає проблема неготовності (професійної, психологічної та методичної) вихователів до роботи з дітьми з особливими освітніми потребами, виявляється недостатня професійна готовність та рівень компетенцій для роботи в інклюзивному середовищі, з'являються психологічні бар'єри і професійні стереотипи. Серед основних психологічних бар'єрів – страх перед невідомим, небезпека інклюзії для інших учасників освітнього процесу, негативні установки й упередження, професійна невпевненість вихователя, небажання змінюватися, психологічна неготовність до роботи з «особливими» дітьми. Це ставить серйозні завдання перед науковцями, викладачами закладів вищої освіти та керівниками ЗДО, які реалізують інклюзивні принципи. Одним із таких завдань вважаємо розробку і впровадження педагогічних умов, які впливають на формування готовності майбутніх вихователів до професійної діяльності в інклюзивних групах закладів дошкільної освіти.

Педагогічні умови розуміємо як сукупність конкретних практико-орієнтованих заходів, що сприяють досягненню майбутніми вихователями відповідного рівня готовності до професійної діяльності в інклюзивних групах закладів дошкільної освіти.

Отже, нами виокремлено чотири педагогічні умови:

- 1) формування стійкої позитивної мотивації до майбутньої професійної діяльності;
- 2) використання традиційних та інноваційних форм і методів навчання майбутніх вихователів у ЗВО щодо реалізації інклюзивного навчання в ЗДО;
- 3) удосконалення навчально-методичного забезпечення підготовки майбутніх вихователів до професійної діяльності в інклюзивних групах ЗДО;
- 4) активізація самостійної роботи майбутніх вихователів у практичній діяльності.

Обґрунтуємо вибір саме такого спектру педагогічних умов формування готовності майбутніх вихователів до професійної діяльності в інклюзивних групах закладів дошкільної освіти.

Перша педагогічна умова спрямована на формування стійкої позитивної мотивації до майбутньої професійної діяльності, що є надзвичайно важливим саме для здійснення професійної діяльності в інклюзивних групах закладів дошкільної освіти. Поняття «мотивація» є складним феноменом у психології та педагогіці, якому науковці не дають однозначного визначення. У рамках нашого дослідження користуємось визначенням С. Гончаренко, згідно з яким термін «мотивація» є набагато ширшим, ніж термін «мотив» та інтерпретується як система мотивів або стимулів, чинників, що детермінують конкретну діяльність, поведінку особистості [7, с. 48]. С. Занюк вважає, що це поняття охоплює мотиви, потреби, цілі, наміри, переживання тощо. У наукових дослідженнях, на думку науковця, мотивацію розглядають переважно як сукупність причин психологічного характеру, що визначає поведінку людини, її спрямованість й активність. Всебічне розкриття причин, якими пояснюється та чи інша поведінка людини, її дії, передбачає аналіз сукупності мотивів, якими зумовлюється конкретна поведінка [3, с. 106]. У нашому дослідженні ми аналізуємо позитивну мотивацію, оскільки негативна мотивація гальмує розвиток особистості, зокрема її креативні здібності.

Досліджуючи підготовку майбутніх вихователів до роботи в умовах інклюзивних груп ЗДО, цілком погоджуємось з Н. Черняк, яка зазначає, що мотиваційна складова навчальної діяльності охоплює пізнавальні потреби, мотиви і сенси навчання. Під час занять у студентів, на думку авторки, має виникати потреба у самовдосконаленні, самореалізації та самовираженні. Значну роль у формуванні цієї потреби відіграє співробітництво між викладачем та студентами, а також між самими студентами, яке в навчальному процесі відбувається за допомогою діалогу. Н. Черняк визначила умови, що впливають на формування позитивних мотивів навчально-пізнавальної діяльності студентів. Такими умовами, на думку дослідниці є: професіоналізм викладача (бажання та вміння навчити); ставлення до студента як до компетентної особистості; сприяння самовизначенню студента, розвиток позитивних емоцій студента; організація навчання як процесу пізнання; використання методів, що стимулюють навчально-пізнавальну діяльність; усвідомлення найближчих та кінцевих цілей навчання; професійна спрямованість навчальної діяльності; доступність змісту навчального матеріалу, що пропонується викладачем на занятті; постійне створення та «підкріплення» ситуації успіху для невпевнених у своїх силах студентів [9, с. 389].

Друга педагогічна умова передбачає використання традиційних та інноваційних форм і методів навчання майбутніх вихователів у ЗВО щодо реалізації інклюзивного навчання в ЗДО. Ми враховували позиції науковців та практиків про те, що сьогодні важливою є розробка та застосування новітніх технологій, які сприятимуть якісному засвоєнню галузевих знань в єдності з індивідуально творчою самореалізацією особистості студента. Погоджуємось з В. Химинцем, що інноваційне навчання нерозривно пов'язане з освітніми інноваціями, тобто актуально значущими новоутвореннями, які спрямовані на створення вдосконалених або нових освітніх, дидактичних, виховних систем; освітніх педагогічних технологій; методів, форм, засобів розвитку особистості [8, с. 107]. Обираючи другу педагогічну умову ми враховували думку І. Скоморовської, що інноваційні технології дозволяють удосконалювати теоретичні та практичні навички самостійної роботи студентів, формувати у них вміння взаємодіяти з людьми, керувати колективом, розвивати творчість та ініціативність, оволодівати нововведеннями та запроваджувати їх до сфери професійної діяльності. Окрім того, вони підтримують зв'язок між класичними знаннями, вміннями, навичками і найважливішими компетенціями, які повинні бути сформованими у майбутніх спеціалістів [5, с. 106].

Обираючи третю педагогічну умову – удосконалення навчально-методичного забезпечення підготовки майбутніх вихователів до професійної діяльності в інклюзивних групах ЗДО, ми виходили з того, що змістове навантаження науково-методичного забезпечення навчального процесу у ЗВО має відтворювати логіку формування готовності майбутніх вихователів до професійно-педагогічної діяльності і разом з іншими компонентами педагогічного процесу утворювати науково-теоретичну й концептуальну єдність їх професійної підготовки.

Положенням про організацію навчального процесу у ЗВО визначено основні компоненти навчально-методичного забезпечення навчального процесу. Ними є: державні стандарти освіти; навчальні плани; навчальні програми з усіх нормативних і вибіркокових навчальних дисциплін; програми всіх видів практики; підручники та навчальні посібники; інструктивно-методичні матеріали до семінарських, практичних і лабораторних занять; індивідуальні семестрові завдання для самостійної роботи студентів із навчальних дисциплін; матеріали поточного та підсумкового контролю (контрольні завдання до семінарських, практичних і лабораторних занять; контрольні роботи для перевірки рівня засвоєння студентами навчального матеріалу); методичні матеріали: для самостійного опрацювання студентами фахової літератури, написання курсових, дипломних робіт/проектів [2, с. 29]. Що стосується підготовки майбутніх вихователів до професійної діяльності в інклюзивних групах ЗДО, то надзвичайно важливим є навчально-методичне забезпечення, удосконалене відповідно до запитів сучасної інклюзивної освіти. В рамках досліджуваної проблеми і з метою удосконалення навчально-методичного забезпечення підготовки майбутніх вихователів до професійної діяльності в інклюзивних групах ЗДО, нами розроблений спецкурс «Організація роботи вихователя з дітьми в інклюзивних групах закладів дошкільної освіти» та матеріали до його викладання.

Важливу роль у підготовці майбутніх вихователів до професійної діяльності в інклюзивних групах ЗДО відіграє науково-дослідна діяльність (підготовка рефератів, анотування статей, творчі завдання, написання статей, участь у студентських наукових конференціях, самоосвіта) та педагогічна практика, що в свою чергу, зумовило вибір нашої четвертої педагогічної умови, змусило зосередити увагу на питанні активізації самостійної роботи майбутніх вихователів у практичній діяльності. Самоосвіті та удосконаленню професійної підготовки педагога особливу увагу приділяє Р. Скульський. Дослідник підкреслює, що педагогічними передумовами самовдосконалення педагога є спеціальні знання та уміння, тобто теоретична та практична підготовка. Безперечно, самоосвіта, самовдосконалення спонукають майбутніх педагогів до саморозвитку й самовиховання [6, с. 59]. Вважаємо, що самостійна робота та педагогічна практика майбутніх вихователів інклюзивних груп повинні бути спрямовані на удосконалення системи набутих знань і умінь, а також їх застосування в нових ситуаціях навчально-дослідної діяльності. Основне завдання викладачів ЗВО, в рамках даних видів діяльності, – сформувати у студентів комплексне вміння організовувати роботу з дітьми дошкільного віку в умовах інклюзії.

Таким чином, можемо передбачити, що обґрунтовані педагогічні умови відображають компонентний склад готовності майбутніх вихователів до професійної діяльності в інклюзивних групах закладів дошкільної освіти та мають позитивний вплив на процес її формування. Отже, на нашу думку, системне впровадження в освітній процес закладів вищої освіти даного комплексу педагогічних умов сприятиме ефективному формуванню готовності майбутніх вихователів до професійної діяльності в інклюзивних групах закладів дошкільної освіти.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Інклюзивна освіта – це особлива система, яка забезпечує навчання і виховання за індивідуальними планами та систематичний медико-соціальний та психолого-педагогічний супровід, охоплює різноманітний контингент дітей і диференціює освітній процес. Відповідно, заклади вищої освіти сьогодні мають перед собою непросте завдання – підготувати високоосвіченого, компетентного фахівця нового формату, здатного здійснювати свою професійну діяльність в групах ЗДО, орієнтуючись на особливі вимоги цієї системи. Саме тому, для ефективного формування готовності майбутніх вихователів до професійної діяльності в інклюзивних групах закладів дошкільної освіти вважаємо за необхідне розробити цілісну систему, яка охоплює дієві педагогічні умови (формування стійкої позитивної мотивації до майбутньої професійної діяльності; використання традиційних та інноваційних форм і методів навчання майбутніх вихователів у ЗВО щодо реалізації інклюзивного навчання в ЗДО; удосконалення навчально-методичного забезпечення підготовки майбутніх вихователів до професійної діяльності в інклюзивних

групах ЗДО; активізація самостійної роботи майбутніх вихователів у практичній діяльності). У подальших дослідженнях ми зупинимося на обґрунтуванні практичного упровадження в освітній процес професійної підготовки майбутніх вихователів представлених педагогічних умов.

Список використаних джерел

1. Асмолов А. Г. Культурно-историческая психология и конструирование миров. Москва: Изд-во Моск. психол.-соц. ин-та, 1996. 768 с.
2. Жорнова О., Жорнова О. Науково-методичне забезпечення навчального процесу у вищій школі: усталені нормативи та сучасні вимоги. Вісник Книжкової палати, 2012. № 2. С. 29–32.
3. Занюк С. С. Психологія мотивації: навч. посіб. Київ: Либідь, 2002. 304 с.
4. Педагогика и психология инклюзивного образования: учеб. пособие / Д.З. Ахметова и др. Казань: Ин-т экономики, управления и права, 2013. 256 с.
5. Скоморовська І. Використання інноваційних технологій у професійній підготовці майбутніх вихователів ДНЗ. Освітній простір України, 2017. Вип. 11. С. 104–109.
6. Скульський Р. П. Підготовка майбутніх учителів до педагогічної творчості: монографія. Київ: Вища шк., 1992. 135 с.
7. Український педагогічний словник / уклад. С. У. Гончаренко. Київ: Либідь, 1997. 375 с.
8. Химинець В. Інноваційна освітня діяльність. Тернопіль: Мандрівець, 2009. 360 с.
9. Черняк Н. О. Формування мотивації студентів до навчання у ВНЗ Проблеми інженерно-педагогічної освіти. 2013. № 38-39. С. 388–393.
10. Что такое инклюзия в образовании. URL: <http://perspektiva-inva.ru/inclusiveedu/law/vw-371/http://perspektiva-inva.ru/inclusive-edu/law/vw-371/> (дата звернення: 31.05.2018).
11. Ярская-Смирнова Е. Р., Наберушкина Э. К. Социальная работа с инвалидами. Санкт-Петербург: Питер, 2004. 316 с.

References

1. Asmolov, A.G. (1996). Kul'turno-istoricheskaya psikhologiya i konstruirovaniye mirov [*Cultural-historical psychology and the construction of worlds*]. Moscow: Moscow Publishing House, 768 p. [in Russian].
2. Zhornova, O. (2012). Naukovo-metodychne zabezpechennya navchal'noho protsesu u vyshchiiy shkoli: ustaleni normatyvy ta suchasni vymohy [*Scientific and methodological support of the educational process in higher educational establishment: established standards and modern requirements*]. Bulletin of the Book Chamber, № 2, P. 29-32. [in Ukrainian].
3. Zanyuk, S.S. (2002). Psykholohiya motyvatsiyi: navch. posib [*Psychology of motivation: textbook*]. Kyiv: Lybid, 304 p. [in Ukrainian].
4. Akhmetova, D. Z. (2013). Pedagogika i psikhologiya inklyuzivnogo obrazovaniya: ucheb. posobiye [*Pedagogy and psychology of inclusive education: textbook*]. Kazan: Institute of Economics, Management and Law, 256 p. [in Russian].
5. Skomorovska, I. (2017). Vykorystannya innovatsiynykh tekhnolohiy u profesyniyy pidhotovtsi maybutnikh vykhovateliv DNZ [*The use of innovative technologies in the training of future educators at preschool educational establishment*]. Educational space of Ukraine, № 11, P. 104-109. [in Ukrainian].
6. Skulsky, R. P. (1992). Pidhotovka maybutnikh uchyteliv do pedahohichnoyi tvorchosti: monohrafiya [*Preparation of future teachers for pedagogical creativity: monograph*]. Kyiv: High School, 135 p. [in Ukrainian].
7. Goncharenko, S.V., red. (1997). Ukrayins'kyy pedahohichnyy slovnyk [*Ukrainian pedagogical dictionary*]. Kyiv: Lybid, 375 p. [in Ukrainian].

8. Khiminets, V. (2009). Innovatsiyna osvithna diyal'nist' [Innovative educational activities]. Ternopil: Mandrivets, 360 p. [in Ukrainian].
9. Chernyak, N. O. (2013). Formuvannya motyvatsiyi studentiv do navchannya u VNZ Problemy inzhenerno-pedahohichnoyi osvity [Formation of motivation of students to study at higher educational establishment. Problems of engineering and pedagogical education]. № 38-39, P. 388-393. [in Ukrainian].
10. Chto takoye inklyuziya v obrazovanii [What is inclusion in education]. Retrieved from: <http://perspektiva-inva.ru/inclusiveedu/law/vw-371/http://perspektiva-inva.ru/inclusive-edu/law/vw-371/> (May 31, 2018). [in Russian].
11. Yarskaya-Smirnova, E.R., Naberushkina, E.K. (2004) Sotsial'naya rabota s invalidami [Social work with people with disabilities]. St. Petersburg: Peter, 316 p. [in Russian].

TSEHELNYK Tetiana, teacher of the department of pre-school pedagogy, psychology and professional methods, Khmelnytskyi Humanitarian-Pedagogical Academy (Ukraine).

THE PEDAGOGICAL CONDITIONS FOR FORMATION OF READINESS OF FUTURE EDUCATORS TO THE PROFESSIONAL ACTIVITY IN INCLUSIVE GROUPS OF PRESCHOOL EDUCATIONAL ESTABLISHMENTS

Abstract. According to the increasing number of early age children and preschoolers with disabilities, today the organization of inclusive education in preschool educational establishments has become increasingly important. That is why there is a need to train specialists of a new format, able to carry out effective professional activities in inclusive groups of preschool educational establishments. We should noted that it is difficult to form the readiness of future educators for professional activity in inclusive groups of preschool educational establishments only by usage of traditional methods. The most important step in preparing the educational system for the implementation of the inclusion process is to change the psychological and value attitudes of professionals and to increase the level of their professional competencies. Readiness to work in the conditions of inclusion is a kind of professional readiness of a teacher, which places certain requirements on his competence, as well as on personal qualities. That is why we consider it necessary to work systematically and purposefully on the introduction of additional factors, such as pedagogical conditions, in the process of professional training of future specialists in this specialty at Higher Educational Establishment. We understand pedagogical conditions as a set of specific practice-oriented activities that help future educators to achieve the appropriate level of readiness for professional activity in inclusive groups of preschool educational establishments. The presented article has substantiated the pedagogical conditions for the formation of readiness of future educators for professional activities in inclusive groups of preschool educational establishments (after HEE), namely: the formation of a stable positive motivation for future professional activities; the usage of traditional and innovative forms and methods of training future educators in higher educational establishments for the implementation of inclusive education at preschool educational establishments; improvement of educational and methodical support of preparation of future educators for professional activity in inclusive groups of preschool educational establishments; intensification of independent work of future educators during practical activities. Our chosen pedagogical conditions have provided effective training of future educators in higher educational establishments and contributed to the formation of readiness of future educators for professional activities in inclusive groups of preschool educational establishments, which is an extremely important today.

Key words: future educators, pedagogical conditions, readiness, professional activity, professional training, inclusive education, inclusive groups at preschool educational establishments.

Одержано редакцією: 11.09.2020 р.
Прийнято до публікації: 17.09.2020 р.